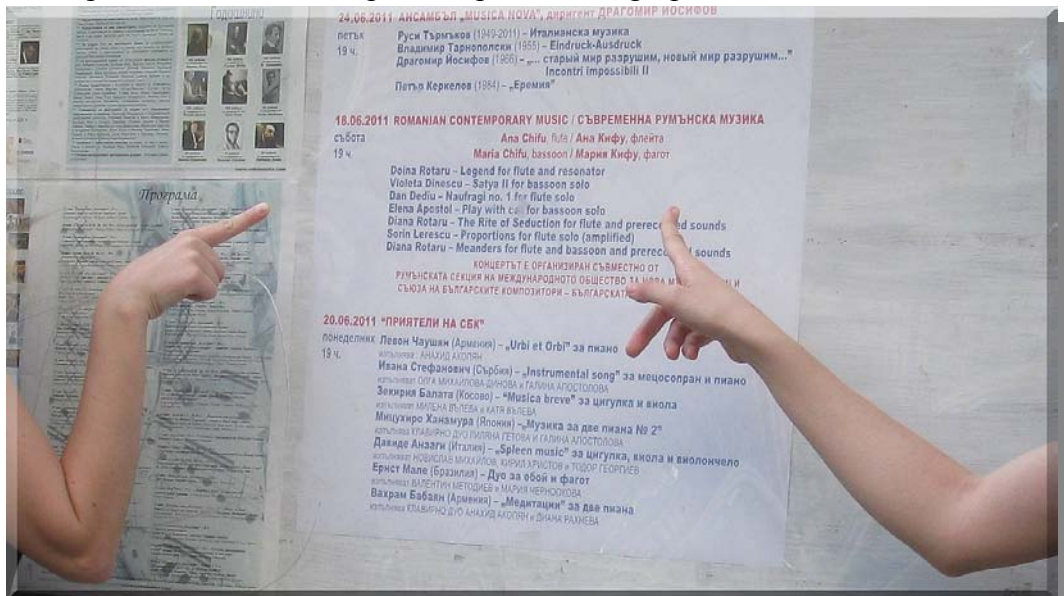

Cronica în imagini a unui concert de succes

La început, au fost Autorii: Doina Rotaru, Violeta Dinescu, Dan Dediu, Elena Apostol, Diana Rotaru și Sorin Lerescu...căci fără ei, concertul programat în 18 iunie la Sofia, în cadrul Serilor Muzicii Contemporane, pur și simplu n-ar fi existat!

Аpoi, au fost Interpretele: surorile Maria și Ana Chifu, mai bine cunoscute prin intermediul aparițiilor în ipostaze artistice multiple din spectacolele grupului SeduCânt...

Le-au stat alături compozitorii-organizatori, vechi colaboratori (președintele Secțiunii Naționale Române a Societății Internaționale de Muzică Contemporană – Sorin Lerescu – și Velislav Zaimov – președintele Uniunii Compozitorilor Bulgari), fără de care n-ar fi fost posibilă derularea acestui concert în condiții tehnice de excepție (din toate punctele de vedere: al ambiantei dispunând de acustică naturală, al aparaturii electronice, al ingineriei de sunet, al solitudinii personalului), în sediul Uniunii Compozitorilor din capitala Bulgariei.

Programul pe care l-am putut audia cu acest prilej (conceput a se desfășura pe parcursul unei singure ore, interval de timp ideal pentru menținerea la nivel optim a capacității de percepție!), a fost, și el, la fel de Sedu**Cător**, în concordanță cu prezența celor două tinere artiste, care au deja, în ciuda vârstei, un stil propriu de abordare a muzicii, prin prisma unui sincretism cu alură spectaculară.

De această dată, Ana Chifu, care a deschis seara cu *Legenda* pentru flaut și rezonator a Doinei Rotaru, ne-a oferit – în special nouă, celor care o cunoșteam ca ca o prezență emoționantă ce se exprimă la fel de elocvent prin pictură, dans ca și prin cântarea instrumentală – o perspectivă interiorizată a interpretului care dialoghează cu propria rezonanță, un debut de factură intimistă ce punea în valoare grundul arhetipal valorificat cu sensibilitate de către compozitoare în maniera sa de rostire inconfundabilă.

A urmat pe scenă Maria Chifu, trasând, incredibil de grațios cu fagotul său,, contururile monostructurale ale unei tipologii melodice proprii Violetei Dinescu (aici în *Satya II*).

Din nou Ana Chifu și-a dimensionat coloritul instrumental într-o piesă cu reminiscențe impresioniste aparținând lui Dan Dediu, *Naufragi no. 1*.

Sinuosul traseu melismatic al lucrării Elenei Apostol, *Jocul cu mâța*, a supus fagotul Mariei Chifu unui travaliu interpretativ care sondează capacitățile ludice ale interpretei, deschizându-i multiple oportunități ale intenționalității agogice.

Ritualul Seducției ne-a readus în prezența flautului Anei Chifu și a alchimiei fonice proprii Dianei Rotaru...La întrebarea pusă insinuant “Would you like to...?”, flautul răspunde exploziv cu un arsenal impresionant de efecte sonore (multisonuri, slaptonguri, sunete dublate de voce) diversificând dinamic și agogic un discurs cu pregnante sugestii vizuale, la care reacționează actoricește întreg corpul instrumentistei.

În fine, ultimele două repere componistice purtând semnătura lui Sorin Lerescu, respectiv a Diane Rotaru, au solicitat la maximum capacitatea expresivă a interpretelor. În *Proporțiile* lui Sorin Lerescu, flautul a fost privilegiat ca instrument solist, Ana Chifu oferind o remarcabilă mostră de virtuozitate - odată cu schimbarea rapidă a registrelor ce presupunea strălucire și dinamism. Jonglând coloristic cu juxtapunerea paradigmelor melodico-ritmice, Ana a polarizat atenția spectatorilor, care i-au urmărit volutele (căci predominantă în timpul cântatului ei era senzația de zbor) aproape cu răsufierea tăiată. *Meandrele* Diane Rotaru i-au adus-o alături pe Maria Chifu într-un demers de tip imitativ / contrapunctic în care cele două voci soliste interacționează dinamic. Sunt exploatate registrele-limită ale ambelor instrumente în favoarea accentuării expresivității și a resurselor de comunicare timbrală sincronă. Slalomul uriaș al celor două talentate interprete a atins aici apogeul, moment culminant care a adus, de altfel, aplauze prelungite protagonistelor.

Odată cu încheierea concertului, capătă relief rolul umil al cronicarului în aprecierea și susținerea actului artistic. În această postură, mărturisesc că am urmărit cu bucurie nu doar evoluția de calibrul internațional a Anei și Mariei Chifu, ci și reacția pozitivă *live* a unui auditoriu alcătuit predominant din specialiști. În mod cert, nivelul valoric al celor două instrumentiste este în

continuă creștere și, în consecință, sper ca acestui eveniment concertistic la care am fost martoră să-i urmeze cât de curând multe altele, nu doar în bătrâna Europă, ci și în întreaga lume.

Loredana BALTAZAR